

er for, at det kan forrente sig. Jeg vil heller ikke være saa bange for i Fremtiden at komme til Rigsdagen med Krav paa Udgifter, naar man kan begrunde Nødvendigheden og Nytten af dem. Det ærede Medlem mente, at jeg ikke havde Ret til at sige, at Korntrafikken ikke kunde trives i den gamle Havn, og han henviste til den saakaldte „Nordhavn“, som stod tom, inden man byggede Frihavnen. Men det er ikke ganske korrekt. I de sidste Aar, før Frihavnen blev bygget, stod Nordhavnen ikke tom, der var en temmelig betydelig Tømmertrafik derude, og der var en heller ikke ubetydelig Korntrafik. Der var ogsaa bygget nogle ganske midlertidige Korn-Pakthuse derude, hvori man magasinerede Kornet, ganske vist paa en lidet heldig Maade. Det vilde jo ikke kunne nytte noget, om der var Stibsplads, naar der ikke tillige var Oplagsplads og Pakhusplads, og det er det, jeg paaistaar, der ikke er i nogen Del af den gamle Havn. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds (S. Hage) mener, at man havde kunnet bygge Pakhuse for Havnens Regning. Men man har ikke hidtil anset det for en Forretning for Havnen at bygge Pakhuse. Derfor har man overladt det til et Selskab at bygge Pakhuse, ligesom man tidligere overlod det til private. Det kunde jo maasse være et Spørgsmaal, om man ikke skulde gøre det, men det har man i alt Fald i meget ringe Grad gjort hidtil, og det er vel ogsaa bedst, at det holdes uden for de egentlige Havne-Værter, og i nærværende Forstand hører det jo slet ikke dertil. Til det ærede Medlem, som mente, at man kunde slaa Gitteret ned, saa havde man en Havn, hvor der ingen Ophævelser var, vil jeg sige, at skulde der i Fremtiden ske noget for Frihavnen's Bedkommende, vilde det inderligere være at flytte Soldgitteret til St. Anne Plads, thi saa er i Virkeligheden hele Toldboden gaaet ind i Frihavnen, og det kan meget godt lade sig gøre og vil maasse komme en Gang. Der er stadig Uenighed om, hvad en Frihavn er. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds accentuerede, Innes jeg, Iovligt stærkt, at det er kun en almindelig Havneforretning, men det er dog ikke rigtigt, thi der kan trives Forretninger i Frihavnen som ikke kunne trives i enhver anden Havn. Men derimod brugte det ærede Medlem en Betegnelse, som jeg fuldkommen kan tiltrøde, og jeg tror, jeg har benyttet den tidligere, nemlig, at Frihavnen er et Fri-lager med dybt Vand. Andet er det ikke.

N. Andersen: Jeg ønsker straks at fastslaa en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7 Valgtreds (C. Sager). Han sagde nemlig, og det takker jeg ham for — det glædede mig at høre denne Udtalelse fra sagkundig Side —, at der efter hans Skøn ikke er Tvivl om, at Kjøbenhavns Havn vil til enhver Tid være i Stand til at bære sig selv. Den vil altsaa ikke have nødvendig at paatalde Statens Hjælp, og saaledes vil altsaa Statens Garantforpligtelse over for de 8 Mill. Kr. hverten nu eller i Fremtiden blive effektiv. Men det, jeg navnlig vil fastslaa, er, at det ærede Medlem samtidig tilføiede, at skulde det vise sig ikke at være Tilfældet, formodede han, at man vilde vælge den Udvej til en hvis Grad at genindføre Havneafgiften, hvorved man kan forøge Havneindtægterne, saa at Havnen kunde komme til at bære sig selv. Det er navnlig denne Udtalelse, jeg vil fastslaa. Det turde vel være, at den Tid nok kunde komme — jeg ser ikke slet saa langt paa Forholdene som det ærede Medlem — da denne Udtalelse kan faa aktuel Interesse. Det ærede Medlem gav mig et lille Kursus i, hvad der skulde forstås ved en Frihavn, men han sluttede med en Paastand, som jeg Innes oven paa det foregaaende var temmelig paradoksal. Efter at have udbillet, hvad der er ganske rigtigt, men ret overflødig, hvad der forstås ved Frihavnen — det har man dog en Smule Begreb om, saa jeg tror det ærede Medlem kunde have sparet sin Manuduktion — slutter han med den paradoksale Udtalelse, at Frihavnsanlægget er kun en ekstraordinær Udvidelse af Kjøbenhavns Havn. Det ærede Medlem maa slet ikke vide, hvad en Frihavn er, naar han kan fremsætte en saadan Paastand; thi hvis det kun skulde være en ekstraordinær Udvidelse af Kjøbenhavns Havn, saa var der slet ingen Mening i at gaa til en stor Mængde af de Foranstaltninger, som vi ere gaaede til. Naar man ikke vilde gøre andet end det, hvis Frihavnen kun er en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn — og jeg indrømmer, at rent praktisk set har den ganske vist indtil den Dag i Dag ikke været andet; thi af Frihavnstrafik har der ikke været noget, og om der bliver noget, er et andet Spørgsmaal — saa lad os dog for alting gaa den Vej, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds nævnte, nemlig rive Soldgitteret ned og afstedige den betydelige Trop af Toldembedsmænd, som gaar der ude for at passe paa Frihavnsgodset, hvoraf der intet er. Hvis Frihavnen kun skal betragtes som en Udvidelse af Kjøben-